

Митко Кунчев, директор на математическа гимназия „Баба Тонка“:

ИСКАМЕ ДА ЗАПАЗИМ ГРАДА, НО И ДА СПАСИМ ДЕЦАТА СИ

— В правилника на българското училище е казано, че първо задължение на директора е да се грижи за здравето на учениците. И понеже ние, русенци, сме поставени в ненормални условия, преподавателите не могат да изпълняват това свое задължение. Затова и протестираме. Смятаме, че не бива да се мълчи по въпросите с обгазяването на Русе, а да се ангажира европейската общественоост. Затова и на 17 септември открихме учебната година с урок по екология на градския цидонил.

А как да спасим децата на Русе? Вече не правим сутрин ведрина на двора. Не смеем да пускаме децата и в часовете по физкултура навън. Ние все пак имаме два салона, а другите училища — как се справят? Лекарката редовно ни чете информация за заболяванията, по какви мерки можем да вземем, след като и затворените прозорци не помагат. Нормално е при нас един клас да прави годишно между 800-1000 извинени отсъствия по болест, и то предимно заради заболявания на дихателните пътища. Малко са неврозите, единични са случаите на язва и хипертония. Все още не ни се е случвало да разпускаме учениците заради обгазяване. При учителите съществува същият проблем. Повечето са майки с малки деца, които боледуват, две колежки са алергични. След всяко обгазяване напката е болничните листове набъбва. От две години МНП увеличил местата за лагери на русенски деца. От 15 юни провеждаме

„зелено училище“ с осем клас в с. Стосени и в с. Писанец. Освен това нашето училище и ЕСПУ „Хр. Ботев“ от 1935 г. са собственици на имот в сегашния курорт „Дружба“. Днес там е построена сграда с 49 легла, използвана от 1978 г. от ОбНС. Имаме уверения, че ще я използваме отново. Опитваме се да приучим нашите ученици към спортване и туризъм — дано с това малко компенсират замърсения въздух.

В семействата, в които единият е от Русе, а другият — не, проблемът за изселването е все още много актуален. Познавам много млади семейства, които заради децата си напускат Русе не зависимо от съществуващите трудности и проблеми. Моят съпруга също настоява да напуснем града. Малкият ни син се роди преди шест години в нощ с много силно обгазяване. И до днес има отклонения — алергия по кожата на лицето и заболяване на нервната система. От четири години през шест месеца му правим енцефалограма. Пие невропокоителни таблетки. Другото ни дете през цялото лято е извън града. Ибо децата на Русе са предразположени към заболявания. Нямам познати, които да твърдят, че децата им са напълно здрави. Това обгазяване е проблем, който ние не можем да решим. Искаме да спасим нашия град, но искаме да спасим и децата си. Сега, когато излезна проблемът с жителството, изселванията сигурно ще се увеличат.